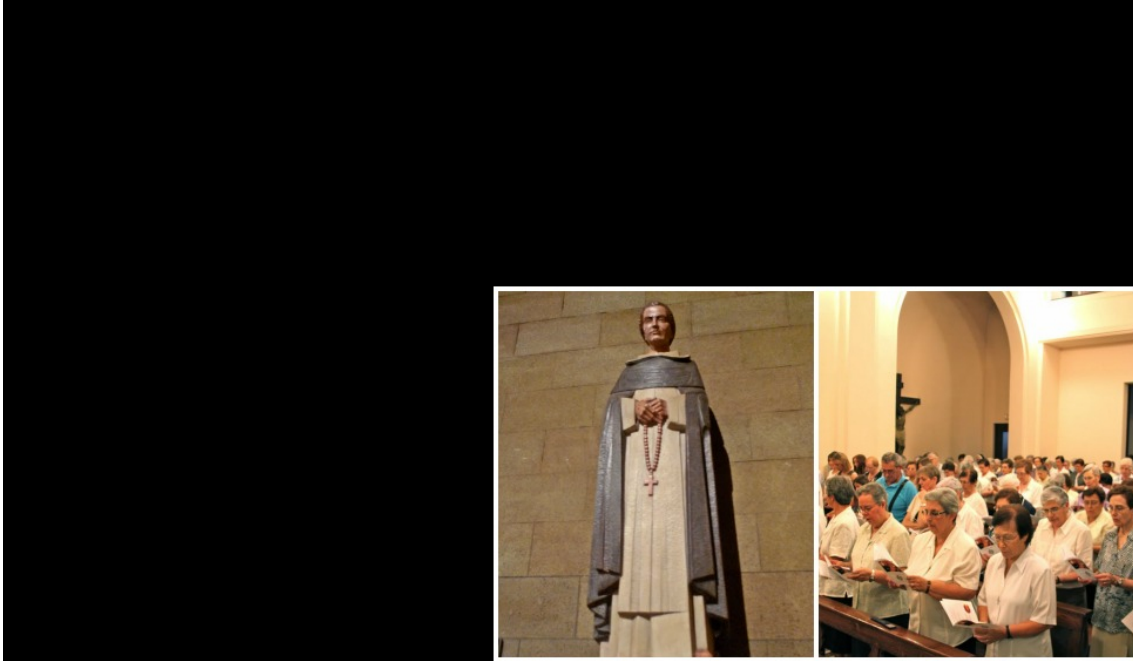

Pare Coll: "Una persona sense pregària és com una planta sense regar"

Dv, 7/11/2014 per Catalunya Religió

(Glòria Barrete -CR) Més de cent anys després de la mort de **Francesc Coll** -Pare Coll- les seves paraules i escrits continuen plenament vigents. Només cal repassar algunes de les frases que ell va deixar escrites per adonar-se que hi ha principis que, tot i el pas dels anys, continuen sent d'actualitat. Enguany, però, adquireixen un aire especial, ja que es celebren els cinc anys de la canonització del fundador de la congregació de les [Dominiques de l'Anunciata](#), una congregació que ha continuat el seu llegat i l'ha revitalitzat amb nous àmbits d'acció.

Si en època del Pare Coll era necessari centrar-se en l'educació dels infants, especialment de les noies que eren el col·lectiu més vulnerable, en l'actualitat les Dominiques de l'Anunciata fan una mica de tot; és cert que són molt conegudes per la xarxa d'escoles que tenen i que des del 2009 es troben unificades sota la fundació FEDAC -[Fundació Educativa Dominiques Anunciata Pare Coll](#)- però també tenen missió en molts altres àmbits com són l'escola, la residència universitària, la residència d'avis, cases d'acollida, tasca de parròquies, Càritas, pastoral amb joves, promoció de la dona, sectors marginats, sanitat. Missió que respon a un únic objectiu: "respondre als nous desafiaments portant la Paraula de Vida que il·lumina, enforteix, cura, aixeca i humanitza", explica la Germana Dominica de l'Anunciata, **Rosa Alsina**. Una missió iniciada pel Pare Coll el 1856 -any de la fundació de la congregació- i adaptada per les germanes als nous temps i als nous reptes que planteja la societat.

Ordenat sacerdot clandestinament

Nascut el 1812 a Gombrèn, comarca del Ripollès, en una família molt humil. El petit d'onze germans ja sent la vocació de predicar des de ben petit quan s'enfilava a la font de la plaça o a una escala i els seus amics es reunien al seu voltant per sentir-lo predicar. Amb només 10 anys s'encamina cap a Vic a estudiar al seminari,

però per manca de recursos econòmics acaba vivint en una masia de Puigseslloses on alterna els seus estudis amb les classes que dona als més menuts de la casa. Quan decideix ser frare predicador, s'adreça al convent de Vic i no l'accepten perquè ha de pagar una dot que ell no té, i acaba anant al convent de l'Anunciació de Girona on no li demanen res.

L'any 1835, amb la llei general d'exclaustració, Francesc, com molts d'altres, ha d'abandonar el convent; l'any següent, el 1836, a la ciutat de Solsona és ordenat sacerdot clandestinament. Tot i que el moment social no és massa propici, amb molta oració, discerniment i consultes de tota mena, funda la Congregació de les Germanes Dominiques de l'Anunciata el 15 d'agost del 1856. En un context on els nens i nenes, sobretot les nenes, estan pel carrer, és quan sent que ha de formar una congregació, i comença a Vic amb unes set jovenetes.

Fins el febrer de 1872 el Pare Coll és fidel a la seva missió de predicador itinerant; l'austeritat de vida, la lluita contra moltes dificultats i la itinerància pels camins de Catalunya malmeten la seva salut; diversos atacs d'apoplexia, un dels quals el va deixar cec, van afeblir les seves forces físiques fins que el dia 2 d'abril de 1875 mor. L'11 d'octubre del 2009 –enguany fa cinc anys– és canonitzat pel papa **Benet XVI**.

El seu llegat avui

D'ençà que va iniciar la congregació, amb set jovenetes, ha plogut molt. Esteses per tot el món, tenint presència també a Amèrica Central, Amèrica del Sud o un vicariat a Àfrica, en l'actualitat la Província Sant Ramón de Penyafort compta amb trenta comunitats: vint-i-quatre a Catalunya en les províncies de Girona, Barcelona i Lleida, dos a les illes Balears i tres a les Filipines i una a Vietnam. Des de fa un any i mig Catalunya és una província única, ja que abans eren dues províncies: de Girona cap a Barcelona i l'altra de Manresa cap a Lleida.

Una presència que se sustenta, afirma la Germana Rosa Alsina, amb una espiritualitat que beu del seu fundador: "una espiritualitat centrada en Jesucrist i en el seu Evangeli, que encarna la Paraula de Déu en la vida i que no només la llegeix sinó que la sent viva". Una espiritualitat –la del Pare Coll– que s'entén a través de les seves frases i que condensen els principis que ell defensava com són la humilitat, la caritat, la pregària, l'educació o l'adoració: "*Abans d'ensenyar a estimar, estima; abans d'ensenyar a pregar, prega. Ensenyar amb els llibres és un camí molt llarg, però amb l'exemple és breu i eficaç. La persona sense oració és com una planta sense aigua. Qui estima Déu conserva la pau al seu cor i la manifesta en la seva vida. Totes les virtuts us recomano però d'una manera especial la caritat, la caritat, la caritat. Un foc produeix un altre foc i una llum, una altra llum*", recorda Alsina.

Una espiritualitat actualitzada als nous temps

I és que, en un temps d'analfabetisme religiós i d'una gran buidor col·lectiva, la Germana Alsina té clar que l'espiritualitat del Pare Coll és necessària i actual: "podem aprendre que la nostra vida ha de ser una donació constant a Déu i als germans, fent viu, encarnant, l'Evangeli en la vida. Ens cal viure l'alegria de l'Evangeli en un món canviant i en contínua recerca, essent conscients que el nostre testimoni ha d'ésser coherent i esperançador." Un testimoni que elles, com tota la vida religiosa, donen ja pel sol fet de viure en comunitat: "En un context on

moltes famílies es trenquen, nosaltres som un referent de vida comunitària, de viure plegades."

Una vida comunitària i entregada als demés que és llegat del Pare Coll però que encara més de 150 anys després continua presentant reptes: "Ajudar a desvetllar la fe en el cor de la persona; seguir donant vida al carisma del Pare Coll, transmetent-lo i passant la torxa encesa i ampliant la seva obra", i, sobretot, afirma, "preguntar-nos com parlar als joves de Déu. No podem anar igual que el Pare Coll. Nosaltres hem d'anar a la base, a cultivar l'arrel de tot això: l'espiritualitat. Molta gent ve a zero, no és que estiguin a favor o en contra, sinó que no saben ni coneixen. Hem de cultivar tots aquests valors perquè és com sembrar: prepares la terra per poder sembrar després." En definitiva, resumeix, "aquests cinc anys de canonització ens han d'ajudar a estar obertes als signes del temps i saber discernir quin és el millor servei que puc oferir esperançadament a qui em necessita."

[Fotografies: Dominiques de l'Anunciata]